

Breues dies hominis sunt numerus mensura eius apud
te est. Constituisti terminos qui preteriti non poterunt

Dado mori diues. aurum vel copia rerum
Nullum respectum dat michi: Dado mori.

Hec tua Vita breuis que te delectat iniqua. Est Velut aura leuis. temors expectat ubique

Mors

Magister per me transietis
Defendere frustra contendite
Vos hominem nunquam terribilis.

Post ad iter monache venite
quid pensatis ad hoc cogitate
Nunc os clausum tendetis ad yma
Velut Ventus et anis transite
Hominis est Vita res minima.

Monachus.

Plus in clauetro stare diligerem
faciendo meum seruicium
Et quod ibi deuote manerem
fugiendo vias mortalium
Velut stultus commisi viciam
Ictus mortis nunc periculosus
Michi deus donet remedium
Non quilibet choreans iocosus

Mors

Acedite nunc vsurarie
Delitate videte faciem
Nil vsura valebit hodie
Propter nummi ardetis speciem
Vos perdetis cuncta: ni veniam
Deus velit vobis ostendere
Non oportet transeundo viam
Nisi ictus ad aucta perdere.

Vsurarius

heu mori tam cito mors dura
Nec me possum modo defendere
Hic non prodest aurum nec vsura
Nunc me decet cuncta dimittere
Mors me ferit: sibi resistere
Non valeo. nec pulchros oculos
quisquis habet sat bene videre
Sic percepi implendo loculos.

Pauper indigens

Est vsura tam graue
peccatum
quod quilibet ea qui frui
tur

Cor taliter habet inflam
matum
quod dix mortis sic reminis
citur

Per hunc stultum istud
approbatur
Ad vsuram qui michi
nunc prestat
Suos nummos et tamen
moxitur.
quittus non est cui debi
tum restat